

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การศึกษาความเหมาะสมของปริมาณการใช้ใบเตยหอมอบแห้งในเทียนหอมใบเตย
**THE STUDY ON SUITABLE RATIO OF DEHYDROGENATED PANDANUS FOR
FRAGRANT CANDLE**

โดย

นายพิทักษ์ อินทร์สิงห์

ปีการศึกษา 2547

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การศึกษาความเหมาะสมของปริมาณการใช้ใบเตยหอมอบแห้งในเทียนหอมใบเตย

The study on suitable ratio of dehydrogenated pandanus for making fragrant candle

โดย

นายพิทักษ์ อินทร์สิงห์

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร – การผลิตพืช

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ

ร.พ.

พ673ก

2547

ปีการศึกษา 2547

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 58836

วัน,เดือน,ปี..... 10 ก.พ. 2549

ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1149367
6.....
1.....

บทคัดย่อปัญหาพิเศษ

ปีการศึกษา 2547

ชื่อเรื่อง	การศึกษาความเหมาะสมของปริมาณการใช้ใบเตยหอมอบแห้งในเทียนหอมใบเตย The study on suitable ratio of dehydrogenated pandanus for making fragrant candle
ชื่อ – สกุล	นายพิทักษ์ อินทร์สิงห์
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการเกษตร – การผลิตพืช
ภาควิชา	ครุศาสตร์เกษตร
คณะ	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิธร จารุสมบัติ

บทคัดย่อ

ในการทำปัญหาพิเศษ เรื่อง การศึกษาความเหมาะสมของปริมาณการใช้ใบเตยหอมอบแห้งในเทียนหอมใบเตย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาปริมาณการใช้ใบเตยหอมอบแห้งในเทียนหอมใบเตยที่มีผลทำให้เทียนหอมใบเตยมีคุณสมบัติที่ดี ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ โดยมีขั้นตอนในการศึกษา คือ การเตรียมใบเตยอบแห้ง โดยใช้อุณหภูมิในการอบ 70 องศาเซลเซียส ใช้เวลา 6 ชั่วโมง , ในการทำเทียนหอมใบเตย ได้ทำการกำหนดระดับของปริมาณการใช้ใบเตยหอมอบแห้งเป็น 4 ระดับ ดังนี้คือ 1 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม , 2 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม , 2 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม และ 4 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม , การประเมินความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้ ทำการสร้างแบบประเมินและผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ และทำการกำหนดหมายเลขรหัสให้กับตัวอย่างเทียนที่จะทำการประเมินและทำการประเมินโดยผู้ทดลองใช้ซึ่งได้จากการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในการประเมินแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงแรกเป็นการประเมินคุณสมบัติทั่วไป ซึ่งได้แก่ สีของเทียน , ผิวสัมผัส และ กลิ่นของใบเตยที่ได้จากเทียน ช่วงที่ 2 เป็นการประเมินเรื่องของการจุดติดไฟ , การเกิดควัน และกลิ่นของใบเตยที่ได้จากเทียนหลังการจุดติดไฟ ในการวิเคราะห์ผลการประเมินใช้การหาผลรวม , ค่าเฉลี่ย และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำร้อยละ

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ทดลองใช้เทียนหอมใบเตยโดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คือ 26 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 อายุอยู่ในช่วง 20 – 30 ปี มากที่สุด คือ 38 คน คิดเป็นร้อยละ 74.00 อายุเฉลี่ย 27 ปี อายุต่ำสุดอยู่ที่ 20 ปี อายุสูงสุดอยู่ที่ 45 ปี โดยส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา คือ 24 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 และโดยส่วนมากยังไม่เคยใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของน้ำมันหอมระเหย คือ 46 คน คิดเป็นร้อยละ 92.00 ผลการวิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้ พบว่า การใช้ใบเตยหอมอบแห้งในปริมาณ 2 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม ให้คุณสมบัติในด้านของสีที่ดีที่สุด ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.24) คิดเป็นร้อยละ 37.34 ในด้านของผิวสัมผัสของเทียน ปริมาณการใช้ที่ให้คุณสมบัติที่ดีที่สุดคือ 2 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจในระดับมาก (ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.30) คิดเป็นร้อยละ 38.33 กลิ่นก่อนการจุดติดไฟ ปริมาณการใช้ที่ให้คุณสมบัติที่ดีที่สุด คือ 4 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.18) คิดเป็นร้อยละ 36.34 ปริมาณการใช้ที่ทำให้เทียนมีคุณสมบัติการจุดติดง่ายดีที่สุดคือ 1 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม และ 3 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.60) คิดเป็นร้อยละ 26.67 ปริมาณการใช้ที่ทำให้เทียนหอมใบเตยมีคุณสมบัติที่ดีมีควันน้อย คือ 1 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.58) คิดเป็นร้อยละ 26.67 หลังการจุดติดไฟปริมาณการใช้ใบเตยหอมอบแห้งที่ให้คุณสมบัติด้านกลิ่นดีที่สุดคือ 4 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.16) คิดเป็นร้อยละ 36.00 และโดยส่วนใหญ่ผู้ทดลองใช้เทียนหอมใบเตยมีความพึงพอใจต่อเทียนหอมใบเตยที่ใช้ใบเตยหอมอบแห้งในปริมาณ 2 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม มากที่สุด เมื่อดูจากค่าผลรวม ค่าร้อยละ และค่าคะแนนเฉลี่ย (ค่าผลรวม 88 คะแนน , ร้อยละ 29.34 และค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.76) โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

การนำใบเตยมาใช้เป็นส่วนผสมในการทำเทียนหอมนั้นถึงแม้ว่าจะไม่เป็นที่นิยมเท่ากับการใช้น้ำมันหอมระเหยชนิดอื่นๆ แต่ผลการศึกษาในเบื้องต้นนี้ก็จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการใช้ประโยชน์จากพืชชนิดต่างๆได้ และสำหรับการศึกษาเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องควรทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องโดยละเอียด และควรทำการศึกษาในปริมาณการใช้ที่หลากหลายมากขึ้น สำหรับการนำผลการศึกษาไปใช้ในการทำเทียนหอมใบเตย ควรมีการพัฒนารูปแบบของเทียนให้มีความสวยงามและน่าสนใจมากขึ้น จะเป็นผลดีอย่างยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำปัญหาพิเศษเรื่อง การศึกษาความเหมาะสมของปริมาณการใช้ใบเตยหอม
อบแห้งในเทียนหอมใบเตย ในครั้งนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีต้องขอบพระคุณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิธร จารุสมบัติ ซึ่งเป็นที่ปรึกษาในการทำปัญหาพิเศษ ที่ได้สละเวลาอันมี
ค่ามาให้คำแนะนำและติดตามแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดระยะเวลาการทำปัญหาพิเศษ

ขอขอบคุณกลุ่มผู้ทดสอบผลิตภัณฑ์ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการทดสอบและประเมิน
ความพึงพอใจในการใช้จนทำให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์

ขอบใจเพื่อนๆ ที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลือให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำปัญหาพิเศษใน
ครั้งนี้จนเสร็จสิ้น

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่และครอบครัว ที่ได้เป็นกำลังใจและกำลังทรัพย์
ในการศึกษาและจัดทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้

พิทักษ์ อินทสิงห์

มีนาคม 2548

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อปัญหาพิเศษ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตของปัญหา.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
บทที่ 2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	3
2.1 เเตยหอม.....	3
2.1.1 ลักษณะทั่วไป.....	3
2.1.2 การดูแลรักษา.....	3
2.1.3 การขยายพันธุ์.....	4
2.1.4 สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม.....	4
2.1.5 ประโยชน์ของเตยหอม.....	4
2.2 การทำเทียนหอม.....	5
2.2.1 ส่วนประกอบและอุปกรณ์.....	5
2.2.2 ขั้นตอนการผสมน้ำเทียน.....	7
บทที่ 3 วัสดุอุปกรณ์และวิธีการ.....	8
3.1 วัสดุอุปกรณ์.....	8
3.1.1 วัสดุ.....	8
3.1.2 อุปกรณ์.....	8
3.2 วิธีการดำเนินงาน.....	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

1. ทำเทียนหอมโบเตย.....	8
2. ประเมินความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้ที่มีต่อเทียนหอมโบเตย.....	13
3. วิเคราะห์ผลการประเมิน.....	13
4. จัดทำรูปเล่มปัญหาพิเศษ.....	13
5. ส่งรูปเล่มปัญหาพิเศษฉบับสมบูรณ์.....	13
3.3 สถานที่ใช้ในการทดลอง.....	13
3.4 ระยะเวลาในการดำเนินงาน.....	14
บทที่ 4 ผลการดำเนินงานและวิจารณ์.....	15
4.1 ผลการดำเนินงาน.....	15
4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ทดลองใช้เทียนหอมโบเตย.....	15
4.1.2 ผลการวิเคราะห์การประเมินความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้เทียนหอมโบเตย.....	16
4.2 วิจารณ์ผล.....	21
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ.....	23
5.1 สรุปผลการดำเนินงาน.....	23
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	24
บรรณานุกรม.....	25
ภาคผนวก.....	26
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้เทียนหอมโบเตย.....	27
ภาคผนวก ข สูตรการหาค่าคะแนนเฉลี่ย.....	28
ภาคผนวก ค การนำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการทำเทียนหอมโบเตย.....	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทดลองใช้เทียนหอมใบเตย.....	15
2 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้เทียนหอมใบเตย.....	17
3 ความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้ต่อเทียนหอมใบเตยที่ใช้ใบเตยหอมอบแห้ง 1 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม.....	18
4 ความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้ต่อเทียนหอมใบเตยที่ใช้ใบเตยหอมอบแห้ง 2 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม.....	19
5 ความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้ต่อเทียนหอมใบเตยที่ใช้ใบเตยหอมอบแห้ง 3 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม.....	20
6 ความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้ต่อเทียนหอมใบเตยที่ใช้ใบเตยหอมอบแห้ง 4 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม.....	20
7 ความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้ต่อเทียนหอมใบเตย.....	21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 การหันใบเตยหอม.....	9
2 การอบใบเตยหอม.....	9
3 การอบใบเตย.....	10
4 ผงใบเตยหอมที่ผ่านการอบอีกครั้งหลังการอบแห้ง.....	11
5 การละลายส่วนผสม (การเตรียมน้ำเทียน).....	11
6 การเทน้ำเทียนลงในพิมพ์.....	12
7 เทียนหอมใบเตยที่สำเร็จ.....	12
8 การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้.....	13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันได้มีความตื่นตัวในเรื่องของการใส่ใจการดูแลสุขภาพมากขึ้น ด้วยเหตุที่ในสภาพปัจจุบันตามสภาพแวดล้อมโดยเฉพาะในสังคมเมือง ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่าในแต่ละวันเราต้องประสบกับปัญหาของมลพิษและความไม่ปลอดภัยจากสารพิษต่างๆที่ปะปนมากับอาหารและอากาศที่เราได้รับเข้าสู่ร่างกายในแต่ละวันก่อนผลเสียต่อสุขภาพ ด้วยเหตุนี้หลายคนจึงหันมาพึ่งพิงสิ่งที่ได้จากธรรมชาติและรวมทั้งการใช้การบำบัดและรักษาโรคจากสมุนไพรชนิดต่างๆ ประกอบกับธุรกิจด้าน สุนทรบำบัดและสปา (ทิมพร ลีลาพรพิสิฐ , 2547) ที่เพิ่มมากขึ้น จึงเป็นความน่าสนใจอีกอย่างหนึ่งที่น่าทำการศึกษา การใช้สมุนไพรเพื่อการบำบัดและรักษาโรค ซึ่งในปัจจุบันการใช้สมุนไพรเพื่อการบำบัดรักษาโรคนั้นมีวิธีการใช้หลากหลายวิธีการด้วยกันเช่น การรับประทาน การผสมน้ำอาบ การถูวนวด และการใช้กลิ่นบำบัด(สุนทรบำบัด) ทั้งนี้นอกเหนือจากการรับประทานแล้ว วิธีการอื่นๆล้วนจำเป็นต้องใช้สมุนไพรที่มีกลิ่นเฉพาะตัวของสมุนไพรนั้นๆมาทำการสกัดเพื่อนำส่วนของน้ำมันหอมระเหย (Essential Oil) มาใช้ จึงเป็นข้อจำกัดอีกอย่างหนึ่งว่าสมุนไพรบางชนิด ที่มีกลิ่นหอมที่น่าจะสามารถนำมาใช้ได้ เช่น โอบเชย ที่มีกลิ่นหอม และเป็นที่ยอมรับนำมาใช้แต่งกลิ่นเพื่อให้เกิดความหอม และก็มีการปลูกอยู่เป็นจำนวนมากนั้น มีข้อจำกัดในการสกัดน้ำมันหอมระเหยได้เนื่องจากในสวนต่างๆของโอบเชยนั้นมีปริมาณของน้ำมันหอมระเหยอยู่ในปริมาณน้อย ซึ่งหากจะนำมาใช้นั้นก็สามารถทำได้ แต่หากต้องเป็นการใช้ในรูปของสมุนไพรอบแห้งหรือผง แต่ไม่เป็นที่นิยมของบุคคลทั่วไป(จันทร วรากลเทพ และคณะ, 2547: 31) จึงจำเป็นต้องทำการประยุกต์ใช้ในรูปแบบของเทียนหอมที่มีส่วนผสมของสมุนไพรอบแห้ง เพื่อให้เกิดกลิ่นของโอบเชยจากเทียน เพื่อแก้ปัญหาสำหรับสมุนไพรที่มีข้อจำกัดในการสกัดน้ำมันหอมระเหยได้หรือไม่มีส่วนของน้ำมันหอมระเหยในสมุนไพรชนิดนั้นๆ แต่ในการใช้นั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของปริมาณที่ใช้เพื่อให้ได้เทียนหอมโอบเชย ที่ให้กลิ่นในระดับที่เหมาะสมและผู้ใช้พึงพอใจ ในการทำปัญหาพิเศษเรื่องนี้จึงสนใจที่จะทำการศึกษหาปริมาณที่เหมาะสมที่สุด ที่จะทำให้ได้เทียนหอมโอบเชยที่มีคุณภาพดีอีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาหาปริมาณของไบโเดยอปแห้งในเทียนหอมไบโเดยที่มีผลทำให้เทียนหอมไบโเดยมีคุณสมบัติที่ดี ตรงตามความต้องการของผู้ใช้

1.3 ขอบเขตของปัญหา

1.3.1 ศึกษาขั้นตอนและทำเทียนหอมไบโเดยโดยใช้ปริมาณของผงไบโเดยอบแห้งที่มีความแตกต่างกันของปริมาณผงไบโเดยอบแห้งที่ใช้ 4 ระดับๆละ 50 ตัวอย่าง

1.3.2 ตรวจสอบหาระดับที่ผู้ใช้พึงพอใจมากที่สุด โดยใช้ผู้ทดสอบ จำนวน 50 ราย

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทราบปริมาณการใช้ผงไบโเดยอบแห้งที่เหมาะสม สำหรับการทำเทียนหอมไบโเดย

1.4.2 ผู้ใช้เทียนหอมไบโเดยเกิดความพึงพอใจ ในการใช้ผลิตภัณฑ์

1.4.3 เป็นแนวทางสำหรับการประยุกต์ใช้กับสมุนไพรที่มีข้อจำกัดในการสกัดน้ำมันหอมระเหยที่ได้ปริมาณน้อยหรือไม่มีน้ำมันหอมระเหยชนิดอื่นๆ ในการทำเทียนหอม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้การศึกษาในครั้งนี้เป็นไปได้อย่างดีจึงต้องทำการศึกษาเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการช่วยในการดำเนินการศึกษาเป็นไปด้วยดี และเอกสารต่างๆที่ทำการศึกษาเพื่อประกอบการศึกษาในครั้งนี้มีดังนี้คือ

2.1 เเตยหอม

2.2 การทำเทียนหอม

2.1 เเตยหอม

การศึกษาเรื่องเเตยหอมได้ศึกษาเกี่ยวกับ ชื่อวิทยาศาสตร์ ชื่อวงศ์ ลักษณะทั่วไป โดยมีรายละเอียดดังนี้ (ประวิทย์ สรนิภา, 2546)

ชื่อไทย : เเตยหอม

ชื่อสามัญ : Pandanus

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Amaryllifolius*

ชื่อวงศ์ : PANDANACEAE

2.1.1 ลักษณะทั่วไป

ราก มีระบบรากค้ำจุน ช่วยพยุงลำต้นให้ตั้งตรง

ใบ ออกจากลำต้นเรียงวนรอบต้น จัดอย่างหนาแน่น ใบมีสีเขียวรูปรียาววาว ใบยาวประมาณ 8 – 10 นิ้ว ปลายใบแหลม ขี้ใบสดจะมีกลิ่นหอมเย็น

ลำต้น เป็นไม้จำพวกหญ้า แตกแยกออกเป็นกอใหญ่เกิดจากหัวหรือเหง้าที่อยู่ใต้ดินและมีลำต้นที่อยู่ใต้ดิน ส่วนที่โผล่ขึ้นเหนือดินนั้นเป็นเพียงก้านและใบ สูงประมาณ 2 ฟุต

ดอก มีรายงานว่าไม่พบว่าเเตยหอมมีดอก

2.1.2 การดูแลรักษา

เเตยหอมมีการดูแลรักษา ดังนี้

แสง ต้องการแสงมาก

อุณหภูมิ ชอบอุณหภูมิประมาณ 18 – 22 องศาเซลเซียส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความชื้น	ต้องการความชื้นในอากาศมาก ควรจะมีภาดใส่น้ำตั้งไว้ใกล้ๆ
แสง	
น้ำ	สามารถรดน้ำได้ตามสบาย
ดินปลูก	ดินร่วน 1 ส่วน ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก 1 ส่วน ททรายหยาบ 1 ส่วน
เศษใบไม้ต่างๆ 1 ส่วน	
ปุ๋ย	การให้ปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยหมักควรละลายน้ำก่อนแล้วค่อยรด จะรด
ประมาณเดือนละ 1 ครั้ง	
กระถาง	เปลี่ยนกระถางทุกๆปี
โรคและแมลง	ทนต่อโรคและแมลง

2.1.3 การขยายพันธุ์

การขยายพันธุ์ของเตยหอม จะขยายพันธุ์โดยวิธีการตัดแยกหน่อที่แตกออกมาจากลำต้น

2.1.4 สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

เตยหอมเป็นพืชที่มีถิ่นกำเนิดในเอเชียอาคเนย์ เติบโตได้ดีในสภาพภูมิอากาศชื้น แม้ในอากาศอบอุ่นก็เติบโตได้ ชอบชื้นในที่ใกล้น้ำ

2.1.5 ประโยชน์ของเตยหอม

เตยหอมมีประโยชน์มากมาย ประโยชน์ที่สำคัญก็คือ เป็นสมุนไพร สมุนไพรไทย เตยนั้นคนไทยคุ้นเคยมานานเนื่องจากในอดีตนิยมนำเตยหอมมาประกอบอาหารและขนมหวาน เช่น ใ้ห่อใบเตย ใช้แต่งกลิ่นเวลาหุงข้าวและข้าวเหนียวหรือนำไปแต่งสีและกลิ่นขนม เช่น วุ้นกะทิ ขนมชั้น ขนมเปียกปูน ขนมลอดช่อง จะเห็นได้ว่าเราใช้สมุนไพรเตยหอมมากมาย แต่บางท่านยังไม่ทราบว่าสมุนไพรเตยหอมนั้นมีสรรพคุณเป็นยาสมุนไพรอะไรบ้าง

สำหรับสมุนไพรเตยหอมนั้นส่วนที่นำมาใช้เป็นยาคือ ใบ โดยใบเตยประกอบด้วยน้ำมันหอมระเหยและมีสีเขียวของคลอโรฟิลล์ ซึ่งในน้ำมันหอมระเหยประกอบด้วยสารหลายชนิด เช่น โลนาลิลอะซิเตท (Linalyl acetate) เบนซิลอะซิเตท (Benzyl acetate) โลนาโลอล (Linalool) และเจอราเนียมอล (Geraniol) และสารที่ทำให้มีกลิ่นหอมคือ คูมาริน (Coumarin) และเอทิล – วานิลลิน (Ethyl vanillin) .ในตำราโบราณกล่าวว่า ใบเตยใช้เป็นยาบำรุงหัวใจ ช่วยลดอาการกระหายน้ำ ซึ่งเมื่อเรารับประทานน้ำใบเตยจะรู้สึกชื่นใจและชุ่มคอส่วนรากใช้เป็นยาขับปัสสาวะ รักษาโรคเบาหวาน ซึ่งในปัจจุบันนี้ได้มีการศึกษาวิจัยโดยนำน้ำต้มรากใบเตยไปทดลองในสัตว์ทดลองเพื่อดูฤทธิ์ลดน้ำตาลในเลือด ปรากฏว่าสามารถลดน้ำตาลในเลือดสัตว์ทดลองได้

(ภูมิพิชญ์ สุขาวรรณ และปรีชา กาบแก้ว, 2542 : 365)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เตยหอมจัดเป็นทั้งอาหารและยา นับได้ว่าสมุนไพรเตยหอมนั้นเป็นสมุนไพรที่เป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งที่มีคุณค่าต่อคนไทยเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงขอเชิญชวนให้คนไทยหันกลับมาดื่ม น้ำสมุนไพร เพื่อบำรุงสุขภาพและเป็นการประหยัดด้วย (วันทนี สว่างอารมณ์, 2542:341)

2.2 การทำเทียนหอม

การหล่อเทียน คือการเทน้ำเทียนร้อนๆ ใส่ลงในพิมพ์ แต่ก่อนที่จะเทเทียน เราต้องรู้จักกับ คุณสมบัติต่างๆ ของน้ำเทียนและสารเคมีประกอบต่างๆ รวมถึงอุณหภูมิที่ใช้ ฉะนั้นเราก็ต้องมารู้จักกับส่วนประกอบต่างๆ และอุปกรณ์ (รุจ ชุ่มเกษร, 2545 : 5 – 12)

2.2.1 ส่วนประกอบและอุปกรณ์

1. พาราฟิน (Paraffin) มีลักษณะเป็นไข ซึ่งเกิดจากการกลั่นปิโตรเลียม ตัวของพาราฟินจะเป็นสารประกอบระหว่างไฮโดรเจนกับคาร์บอน จากคุณสมบัติในการกลั่นปิโตรเลียม และคุณสมบัติของปิโตรเลียมจากแหล่งต่างๆ ผลที่ได้จากบางขั้นตอนทำให้เราได้ไขที่เรียกว่า พาราฟิน ซึ่งจะมีด้วยกันหลายแบบแต่ในที่นี้เราจะมารู้จักเฉพาะที่นำมาใช้ทำเทียนเท่านั้น ซึ่งมีอยู่ 2 ชนิด คือ

- นอร์มอล พาราฟิน (Normol Paraffin) มีลักษณะสีขาวขุ่น มีกลิ่นคล้ายน้ำมันก๊าด จุดหลอมเหลวต่ำ (40 – 50 องศาเซลเซียส) มีควันมาก เนื้ออ่อนราคาถูก ทาง การค้านิยมนำมาใช้ทำเทียนแท่งใหญ่ และมีจำหน่ายตามร้าน ในลักษณะเป็นแผ่นๆ สีขาวหรือ เหลือง นิยมใช้เคลือบพื้นบ้านเรือนในสมัยเก่า

- ฟูลลี่ พาราฟิน (Fully Paraffin) มีลักษณะเป็นผลึกสีขาวสดใส ไม่มี กลิ่น มีจุดหลอมเหลวอยู่ที่ 60 – 63 องศาเซลเซียส นิยมนำมาผลิตเป็นเทียนชนิดต่างๆ ด้วยคุณสมบัติที่ไม่มีกลิ่นน้ำมัน ควันน้อย จึงเป็นที่นิยมของผู้ผลิต

2. พอลิเอสเตอร์ เอสเทอร์ (Polyester Esterin) PE มีรูปร่างลักษณะเป็นเกล็ด สีขาวขุ่น คุณสมบัติในการใช้งาน เมื่อผสมไปกับพาราฟินแล้วจะทำให้เทียนที่ได้มีผิวด้านนอกแข็ง เนื้อด้านในจะแกร่งขึ้น ถ้าผสมมากไปจะทำให้มีควันมาก ส่วนผสมโดยประมาณ $\frac{1}{2}$ ช้อนโต๊ะ ต่อ พาราฟิน 2 กก. PE จะมีจุดหลอมละลายสูง ฉะนั้นเวลาผสม PE และพาราฟินจะต้องใส่ไปพร้อมๆ กันเมื่อพาราฟินละลายที่อุณหภูมิ 50 – 60 องศา PE จะเป็นเยื่อขุ่นๆ จะต้องละลายให้หมดที่ อุณหภูมิ 60 องศา จะไม่ให้เกินอุณหภูมินี้ เพราะมิฉะนั้นแล้วคุณสมบัติในตัวพาราฟินจะเสียไป คือ คุณสมบัติในการเผาไหม้ของการเป็นเชื้อเพลิง ผลที่เกิดขึ้นคือ จะเกิดควันไฟมาก

3. แวกซ์ (Waxes) มีลักษณะเป็นแท่งสีเหลืองคล้ายกับเนย คุณสมบัติในการใช้ งานเมื่อผสมไปกับพาราฟิน จะทำให้เทียนที่ได้มีผิวมันเนื้อในของเทียนจะเหนียว ส่วนผสมในการ ใช้งาน 1 ลูกบาศก์เซนติเมตรต่อพาราฟิน 1 กก. คุณสมบัติของเนื้อแวกซ์ ขณะที่เย็นตัวลงอุณหภูมิของ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อแว็กซ์จะวิ่งเข้าไปเกาะที่ผิวของเนื้อเทียน ซึ่งจะไปเกาะที่พิมพ์หรือที่ไส้เทียน อุณหภูมิในการหลอมละลายของแว็กซ์ก็จะอยู่ที่ 60 องศาเซลเซียส ฉะนั้นเวลาละลายแว็กซ์ให้ใส่ไปพร้อมกับละลายพาราฟิน

4. สี เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เทียนมีชีวิตชีวาขึ้น ฉะนั้นสีจึงมีความสำคัญในการผลิตเทียน แต่สีที่ใช้ผสมในการหล่อเทียนนั้นต้องเป็นสีที่ไม่มีอันตรายต่อมนุษย์ สีที่ใช้ผสมจะเป็นสีน้ำมันที่สามารถละลายในความร้อนได้ จะเป็นแบบผงก็มี แบบครีมหรือแบบแท่งก็มี

5. UV เป็นสารเคมีที่มีสีเหลือง เป็นผงใช้รักษาสภาพของสีให้คงทนขึ้น ไม่ซีดจาง

6. สเตียริก แอซิด (Stearic Acid) มีด้วยกันหลายลักษณะ เป็นเกล็ดเล็กๆ เป็นน้ำมัน เป็นสารที่สกัดมาจากไขมันสัตว์ มีจุดเผาไหม้และละลายเร็ว และสามารถซึมเข้าไปในเนื้อผ้าหรือไส้เทียนได้ง่าย ด้วยคุณสมบัตินี้จึงนำมาเป็นส่วนผสมในพาราฟินเพื่อให้พาราฟินมีคุณสมบัติใกล้เคียงซึ่งธรรมชาติมากขึ้น เมื่อนำมาผสมทำเทียนแล้วเทียนที่ได้จะมีเปลวไฟที่ไม่กระตุก จุดติดง่าย และเวลาดับเทียนไส้เทียนจะไม่มอด อัตราส่วนที่ใช้ผสมในพาราฟิน คือ 10 ซ่อนโตะต่อพาราฟิน 1 กก.

7. น้ำหอมหอมระเหย (Essential Oil) น้ำหอมที่ใช้ในการผสมทำเทียนจะต้องเป็นชนิดน้ำมันจึงจะละลายเข้ากับพาราฟินได้ถ้าเป็นชนิดน้ำหรือแอลกอฮอล์จะไม่รวมกับน้ำเทียน

8. ไส้เทียน (Wick Tabs) คุณสมบัติของไส้เทียนจำเป็นต้องเป็นผ้าฝ้าย 100 % ไม่มีสารสังเคราะห์ใดๆ ไส้เทียนมีหลายขนาด ตั้งแต่เบอร์ 18 - 20

9. อุปกรณ์และเครื่องมือ

- เตาแก๊สหรือเตาไฟฟ้า
- หม้อหุงข้าวไฟฟ้า
- กะละมัง ขนาด 1 ลิตร
- กระบวยขนาดต่างๆ
- มีดเล็ก
- กรรียงปาดหรือกรรียงแซะ
- เทอร์โมมิเตอร์
- แม่พิมพ์
- ซ้อนขนาดต่างๆ
- แปรงลวด
- ไดรเป้าผสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 ขั้นตอนการผลิตน้ำเทียน (วันเพ็ญ พงษ์เก่า, ม.ป.ป. : 38)

- นำพาราฟิน PE Waxes ลงละลายในหม้อ
- ผสมสี
- ผสม Stearic Acid
- เติม UV ประมาณเท่าหัวไม้ขีดไฟ
- เติมกลิ่นตามต้องการ
- เทเข้าแม่พิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วัสดุอุปกรณ์และวิธีการ

3.1 วัสดุอุปกรณ์

3.1.1 วัสดุ

- ไบเดยหอม
- พาราฟิน (Paraffin)
- PE (Polyester Esterin)
- SA (Stearic Acid)
- ไมโครแวกซ์ (Micro Waxes)
- ไม้เทียน (Wick Tabs)
- กระดาษ (ใช้สำหรับทำพิมพ์)

3.1.2 อุปกรณ์

- ไม้
- เขียง
- เครื่องปั่น
- เครื่องอบแห้ง
- ถาดสแตนเลส
- หม้อสแตนเลส
- เต้าไฟฟ้า
- ทัพพี
- เครื่องชั่ง

3.2 วิธีการดำเนินงาน

1. ทำเทียนหอมไบเดย

1.1 หั่นไบเดยหอมเป็นชิ้นเล็กๆ

1.2 นำไบเดยที่หั่นเป็นชิ้นเล็กๆ แล้วไปบดให้ละเอียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1 การหั่นใบเตยหอม

ภาพที่ 2 การบดใบเตย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

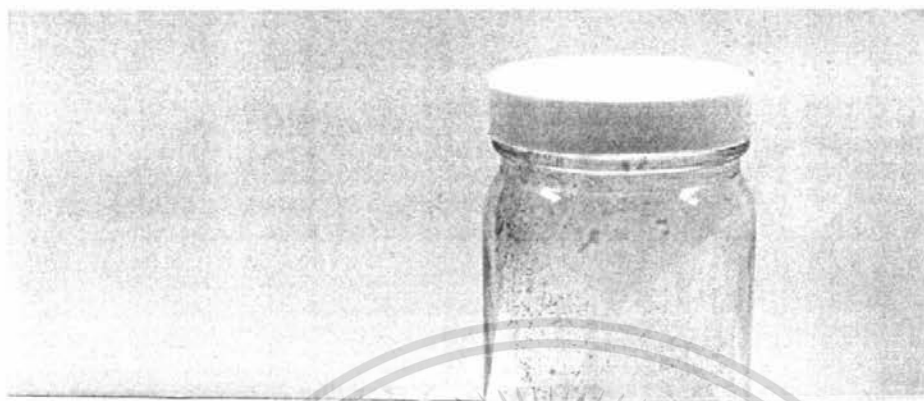
- 1.3 นำไบโอดีที่บดละเอียดแล้วไปอบให้แห้ง ที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส ใช้เวลา 6 ชั่วโมง
- 1.4 นำไบโอดีที่อบแล้วมาบดอีกครั้งเพื่อให้ได้เป็นผงของไบโอดีที่มีความละเอียดยิ่งขึ้น ดังภาพที่ 4
- 1.5 ละลายพาราฟิน, Polyester Esterin, Stearic Acid, Micro Waxes
- 1.6 ใส่ผงไบโอดีหอมลงในส่วนผสมที่ละลายแล้วตามอัตราส่วนที่กำหนดไว้ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ใช้ปริมาณของผงไบโอดีที่ 4 ระดับคือ

- T1 ใช้ผงไบโอดีหอม 1 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม
- T2 ใช้ผงไบโอดีหอม 2 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม
- T3 ใช้ผงไบโอดีหอม 3 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม
- T4 ใช้ผงไบโอดีหอม 4 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม

ภาพที่ 3 การอบไบโอดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

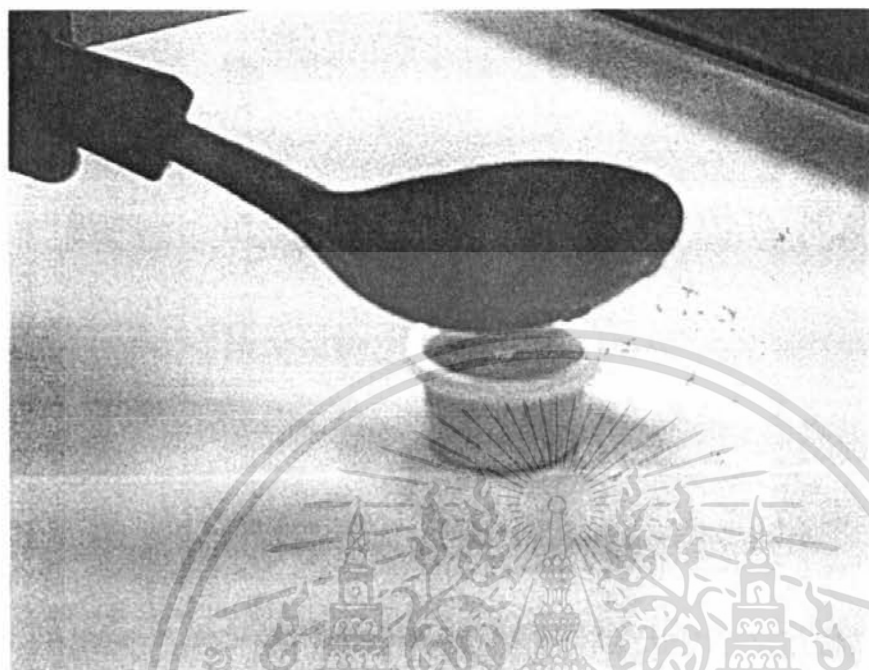

ภาพที่ 4 ผงใบเตยหอมที่ผ่านการบดอีกครั้งหลังการอบแห้ง

ภาพที่ 5 การละลายส่วนผสม (การเตรียมน้ำเทียน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6 การเทน้ำเทียนลงในพิมพ์

ภาพที่ 7 เทียนหอมใบเตยที่สำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ประเมินความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้ที่มีต่อเทียนหอมใบเตย
  - 2.1 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้
  - 2.2 ตรวจสอบความถูกต้องโดยอาจารย์ที่ปรึกษา
  - 2.3 ทำการสุ่มหมายเลขเพื่อเป็นตัวแทนของตัวอย่างเทียนหอมใบเตย
  - 2.4 ทำการสุ่มเลือกตัวอย่างเทียนหอมจากทั้ง 4 สูตร ให้กับผู้ทดลองใช้
  - 2.5 ในการประเมินใช้การสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในการเลือกผู้ทดลองใช้หรือผู้ทำการประเมินและสัมภาษณ์เพิ่มเติม
3. วิเคราะห์ผลการประเมิน
  - 3.1 ทำการเก็บรวบรวมแบบประเมินและตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์
  - 3.2 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาผลรวม , ค่าเฉลี่ย และร้อยละ (ดูภาคผนวกประกอบ)
4. จัดทำรูปเล่มปัญหาพิเศษ
5. ส่งรูปเล่มปัญหาพิเศษฉบับสมบูรณ์

ภาพที่ 8 การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้

3.3 สถานที่ใช้ในการทดลอง

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 ระยะเวลาในการดำเนินงาน

ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2547 – เดือนมีนาคม พ.ศ. 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการดำเนินงานและวิจารณ์

4.1 ผลการดำเนินงาน

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ทดลองใช้เทียนหอมใบเตย จำนวน 50 คน
ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทดลองใช้เทียนหอมใบเตย

รายการ	จำนวน (คน) (N=50)	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
ชาย	26	52.00
หญิง	24	48.00
2. อายุ		
20 – 30 ปี	38	76.00
31 – 40 ปี	7	14.00
41 ปีขึ้นไป	5	10.00
อายุเฉลี่ย 27 ปี		
อายุต่ำสุด 20 ปี		
อายุสูงสุด 45 ปี		
3. อาชีพ		
นักศึกษา	24	48.00
รับจ้าง , ลูกจ้าง	9	18.00
พนักงานบริษัท	9	18.00
แม่บ้าน	5	10.00
ค้าขาย	3	6.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน) (N=50)	ร้อยละ (%)
4. เคยใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของน้ำมันหอมระเหย		
ไม่เคยใช้	46	92.00
เคยใช้	4	8.00
- กายาน	1	2.00
- เทียนเจล	1	2.00
- กายานและเทียนเจล	1	2.00
- น้ำมันหอมระเหยต่างๆ	1	2.00

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ทดลองใช้เทียนหอมใบเตย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 มีอายุอยู่ในช่วง 20 – 30 ปี มากที่สุด คือ 38 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00 อายุของผู้ทดลองใช้โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 27 ปี อายุต่ำสุด 20 ปี และอายุสูงสุดคือ 45 ปี ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษามากที่สุด คือ 24 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 ผู้ทดลองใช้เทียนหอมใบเตยส่วนใหญ่ยังไม่เคยใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของน้ำมันหอมระเหย คิดเป็นร้อยละ 92.00 ของผู้ทดลองใช้เทียนหอมใบเตยทั้งหมด และร้อยละ 8.00 ของผู้ทดลองใช้เทียนหอมใบเตย เคยใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของน้ำมันหอมระเหย ซึ่งได้แก่ กายาน , เทียนเจล , กายานและเทียนเจล และน้ำมันหอมระเหยต่างๆ คิดเป็นร้อยละที่เท่ากันคือ ร้อยละ 2.00 ของผู้ทดลองใช้เทียนหอมใบเตยที่เคยใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของน้ำมันหอมระเหย

4.1.2 ผลวิเคราะห์การประเมินความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้เทียนหอมใบเตย จำนวน 50 คน ผู้ทำการศึกษาได้ทำการแทนค่าระดับความพึงพอใจเพื่อหาผลรวมเป็นผลคะแนน ดังนี้

- 3 คะแนน เท่ากับ ระดับความพึงพอใจมาก
- 2 คะแนน เท่ากับ ระดับความพึงพอใจปานกลาง
- 1 คะแนน เท่ากับ ระดับความพึงพอใจน้อย
- 0 คะแนน เท่ากับ ไม่พึงพอใจ

ซึ่งเมื่อทำการรวบรวมผลคะแนนการประเมินแล้วได้ผลปรากฏ ดังตารางที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้เทียนหอมใบเตย

ปริมาณ การใช้ (ต่อพาราฟิน 500 กรัม)	การประเมิน						สรุป
	คุณสมบัติทั่วไป			คุณสมบัติหลังการจุดติดไฟ			
	สีของเทียน (ร้อยละ)	ผิวสัมผัส (ร้อยละ)	กลิ่น (ร้อยละ)	ติดไฟง่าย (ร้อยละ)	ควันน้อย (ร้อยละ)	กลิ่น (ร้อยละ)	
1 กรัม	76 (25.33)	67 (22.33)	64 (21.33)	80 (26.67)	80 (26.67)	61 (20.33)	70 (23.33)
2 กรัม	112 (37.34)	115 (38.33)	37 (12.33)	71 (23.66)	79 (26.33)	42 (14.00)	88 (29.34)
3 กรัม	63 (21.00)	68 (22.67)	90 (30.00)	80 (26.67)	74 (24.67)	89 (29.67)	81 (27.00)
4 กรัม	49 (16.33)	50 (16.67)	109 (36.34)	69 (23.00)	67 (22.33)	108 (36.00)	61 (20.33)
รวม	300 (100.00)	300 (100.00)	300 (100.00)	300 (100.00)	300 (100.00)	300 (100.00)	300 (100.00)

จากตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้เทียนหอมใบเตย โดยการหาผลรวมและค่าร้อยละ พบว่า การใช้ใบเตยหอมอบแห้งในปริมาณ 2 กรัม ทดลองใช้มีความพึงพอใจในสีของเทียนมากที่สุด , รองลงมาคือ ปริมาณการใช้ 1 กรัม และปริมาณการใช้ 3 กรัม ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 37.34 , ร้อยละ 25.33 และร้อยละ 21.00 ตามลำดับ ผิวสัมผัสของเทียนที่ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ เทียนที่ใช้ใบเตยหอมอบแห้งในปริมาณ 2 กรัม , รองลงมาคือปริมาณการใช้ 3 กรัม และปริมาณการใช้ 1 กรัม ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 38.33 , ร้อยละ 22.67 และร้อยละ 22.33 ตามลำดับ กลิ่นของใบเตยที่ได้จากเทียนก่อนการจุดติดไฟ พบว่า ปริมาณการใช้ใบเตยอบแห้ง 4 กรัม นั้นผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจมากที่สุด , รองลงมาคือ ปริมาณการใช้ 3 กรัม และปริมาณการใช้ 1 กรัม ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 36.34 , ร้อยละ 30.00 และร้อยละ 21.33 ตามลำดับ คุณสมบัติหลังการจุดติดไฟ พบว่า ปริมาณการใช้ที่ทำให้เทียนสามารถจุดติดไฟได้ง่าย คือ 1 กรัม และ 3 กรัม , รองลงมาคือ ปริมาณการใช้ 2 กรัม และปริมาณการใช้ 4 กรัม ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 26.67 , ร้อยละ 23.66 และร้อยละ 23.00 ตามลำดับ การเกิดควันที่น้อยและเป็นที่ยอมรับของผู้ทดลองใช้ คือ ปริมาณการใช้ 1 กรัม , รองลงมาคือ ปริมาณการใช้ 2 กรัม และปริมาณการใช้ 3 กรัม ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 26.67 , ร้อยละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

26.67, ร้อยละ 26.33 และร้อยละ 24.67 ตามลำดับ และกลิ่นของเทียนหลังการจุดติดไฟแล้ว พบว่า ปริมาณที่ผู้ทดลองใช้พึงพอใจมากที่สุดคือ 4 กรัม , รองลงมาคือ 3 กรัม และ 1 กรัม ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 36.00 , ร้อยละ 29.67 และร้อยละ 20.33 ตามลำดับ

การวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ยและแปลค่าเป็นระดับความพึงพอใจ ในแต่ละปริมาณการใช้ของไบโอดีเซลแห้งในเทียนหอม โดยใช้เกณฑ์การแปลตามมาตรฐานแบบลิเคิต

(บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ , 2532 : 67) คือ

- คะแนนเฉลี่ย 0.00 – 0.75   น้อยที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 0.76 – 1.50   น้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.25   ปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 2.26 – 3.00   มาก

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้ต่อเทียนหอมไบโอดีเซลที่ใช้ไบโอดีเซลอบแห้ง 1 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม

คุณสมบัติ	ผู้ทดลองใช้ (N = 50)	
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. สีของเทียน	1.42	น้อย
2. ผิวสัมผัส	1.34	น้อย
3. กลิ่นก่อนการจุดติดไฟ	1.28	น้อย
4. การจุดติดไฟง่าย	1.60	ปานกลาง
5. ครว้นน้อย	1.58	ปานกลาง
6. กลิ่นหลังการจุดติดไฟ	1.22	น้อย

จากตารางที่ 3 แสดงระดับความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้ต่อเทียนหอมไบโอดีเซลที่ใช้ไบโอดีเซลอบแห้ง 1 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม พบว่า การใช้ไบโอดีเซลอบแห้งในปริมาณ 1 กรัม นั้นมีผลทำให้เทียนหอมมีคุณสมบัติในด้านของการจุดติดไฟที่ง่ายและการเกิดควันน้อย

ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.60 และ 1.58 และมีความพึงพอใจในระดับน้อย ในด้านสีของเทียน , ผิวสัมผัส , กลิ่นก่อนการจุดติดไฟ และกลิ่นหลังการจุดติดไฟ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.42 , 1.34 , 1.28 และ 1.22 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้ต่อเทียนหอมใบเตยที่ใช้ใบเตยหอมอบแห้ง 2 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม

คุณสมบัติ	ผู้ทดลองใช้ (N = 50)	
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. สีของเทียน	2.24	ปานกลาง
2. ผิวสัมผัส	2.30	มาก
3. กลิ่นก่อนการจุดติดไฟ	0.74	น้อยที่สุด
4. การจุดติดไฟง่าย	1.40	น้อย
5. ครันน้อย	1.54	ปานกลาง
6. กลิ่นหลังการจุดติดไฟ	0.82	น้อย

จากตารางที่ 4 แสดงระดับความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้ต่อเทียนหอมใบเตยที่ใช้ใบเตยหอมอบแห้ง 2 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม พบว่า ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจในด้านผิวสัมผัสของเทียนในระดับมาก คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 , สีของเทียน และการเกิดครันน้อยในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.24 และ 1.54 การจุดติดไฟ และกลิ่นของเทียนหลังการจุดติดไฟ ในระดับน้อย คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.40 และ 0.82 และมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุดในด้านของกลิ่นก่อนการจุดติดไฟ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.74 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้ต่อเทียนหอมใบเตยที่ใช้ใบเตยหอมอบแห้ง 3 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม

คุณสมบัติ	ผู้ทดลองใช้ (N = 50)	
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. สีของเทียน	1.36	น้อย
2. ผิวสัมผัส	1.36	น้อย
3. กลิ่นก่อนการจุดติดไฟ	1.80	ปานกลาง
4. การจุดติดไฟง่าย	1.60	ปานกลาง
5. ครว้นน้อย	1.48	น้อย
6. กลิ่นหลังการจุดติดไฟ	1.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 แสดงระดับความพึงพอใจ ของผู้ทดลองใช้ต่อเทียนหอมใบเตยที่ใช้ ใบเตยหอมอบแห้ง 3 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม พบว่า ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจด้านของกลิ่น ก่อนการจุดติดไฟ , กลิ่นหลังการจุดติดไฟ และการจุดติดไฟง่าย ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 1.80 , 1.80 และ 1.60 ในด้านสีของเทียน , ผิวสัมผัส และ การเกิดครว้น ในระดับน้อย คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.36 , 1.36 และ 1.48 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้ต่อเทียนหอมใบเตยที่ใช้ใบเตยหอมอบแห้ง 4 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม

คุณสมบัติ	ผู้ทดลองใช้ (N = 50)	
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. สีของเทียน	0.98	น้อย
2. ผิวสัมผัส	1.00	น้อย
3. กลิ่นก่อนการจุดติดไฟ	2.18	ปานกลาง
4. การจุดติดไฟง่าย	1.38	น้อย
5. ครว้นน้อย	1.28	น้อย
6. กลิ่นหลังการจุดติดไฟ	2.16	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 6 แสดงระดับความพึงพอใจ ของผู้ทดลองใช้ต่อเทียนหอมใบเตยที่ใช้ ใบเตยหอมอบแห้ง 4 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม พบว่า ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจในด้านกลิ่น ก่อนการจุดติดไฟและหลังการจุดติดไฟ ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 และ 2.16 , ในด้านการจุดติดไฟง่าย , การเกิดควัน , ผิวสัมผัส และสีของเทียน ในระดับน้อย คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 1.38 , 1.28 , 1.00 และ 0.98 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้ต่อเทียนหอมใบเตย

ปริมาณการใช้ (ต่อ พาราฟิน 500 กรัม)	ผู้ทดลองใช้ (N = 50)	
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. 1 กรัม	1.40	น้อย
2. 2 กรัม	1.76	ปานกลาง
3. 3 กรัม	1.62	ปานกลาง
4. 4 กรัม	1.24	น้อย

จากตารางที่ 7 แสดงระดับความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้เทียนหอมใบเตยที่มีต่อ เทียนหอมใบเตย พบว่า ผู้ใช้มีความพึงพอใจต่อเทียนหอมใบเตยที่ใช้ใบเตยหอมอบแห้งในปริมาณ 2 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม และปริมาณ 3 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.76 และ 1.62 , และปริมาณการใช้ 1 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม และ ปริมาณการใช้ 4 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม ในระดับน้อย คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.40 และ 1.24 ตามลำดับ

4.2 วิจัยรณผล

ในการทำเทียนหอมโดยใช้ใบเตยอบแห้งในปริมาณต่างๆ และประเมินความพึงพอใจโดยผู้ ทดลองใช้ จำนวน 50 คน ผลการประเมินพบประเด็นต่างๆ ที่น่าสนใจ คือ

เมื่อแปลค่าโดยเกณฑ์ตามมาตรวัดแบบลิเคิต พบว่าผู้ใช้มีความพึงพอใจต่อเทียนหอมที่มี ส่วนผสมของใบเตยอบแห้งอยู่ในปริมาณ 2 กรัม และปริมาณ 3 กรัม ในระดับปานกลาง เช่นกันซึ่ง มีความจำเป็นต้องเลือกปริมาณการใช้ที่ตรงตามความต้องการของผู้ทดลองใช้มากที่สุด ต้องดูค่า ของคะแนนเฉลี่ย ตามตารางที่ 7 และค่าร้อยละในตารางที่ 2 ประกอบจะพบว่า ปริมาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้ 2 กรัม มีค่าของคะแนนที่สูงกว่า อาจแสดงให้เห็นได้ว่า ปริมาณการใช้ใบเตยหอมอบแห้งในเทียนหอมใบเตย ที่ผู้ทดลองใช้พึงพอใจมากที่สุดคือ 2 กรัม

จากผลการประเมิน เมื่อแยกตามการประเมินเป็นลักษณะต่างๆ นั้น ปริมาณที่ทำให้เทียนหอมมีคุณสมบัติดีในด้านของกลิ่นมากที่สุดคือ ปริมาณการใช้ 4 กรัม ในขณะที่การใช้ในปริมาณ 2 กรัม กลับเป็นที่พึงพอใจน้อยที่สุด ทั้งนี้ถึงแม้ว่ากลิ่นที่ได้จะไม่อยู่ในระดับที่พึงพอใจแต่ผู้ทดลองใช้ก็เห็นว่าเทียนหอมที่ได้นั้น มีคุณสมบัติที่ดีในด้านของคุณสมบัติของสีที่ดีและผิวของเทียนที่เรียบไม่มีความสากของชั้นส่วนใบเตย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ทดลองใช้ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของสีมาเป็นอันดับแรกๆ ของการตัดสินใจในการประเมิน

การใช้ใบเตยหอมอบแห้งในปริมาณมากนั้นถึงแม้ว่าจะให้กลิ่นที่มากแต่มีข้อเสียหลายประการ คือ สีที่ได้นั้นมีความเข้มเกินไป , ผิวของเทียนไม่เรียบ , จุดติดยาก และทำให้เกิดควันมาก ซึ่งสอดคล้องกับ จันทร วรากุลเทพ (2547 : 8) ที่กล่าวว่า ถ้าส่วนผสมน้ำเทียนไม่สมดุลเทียนอาจจะจุดติดยาก และทำให้เกิดควันดำ ในกรณีนี้การใช้ใบเตยหอมอบแห้งมากเกินไปอาจทำให้เกิดความไม่สมดุลในน้ำเทียน

สาเหตุหนึ่งที่ทำให้กลิ่นของเทียนหอมที่ได้มีน้อยนั้นอาจมาจากการเก็บเทียนหอมไว้นานเกินไปและการเก็บรักษาที่ไม่ดี ซึ่งในการศึกษาคั้งนี้ เก็บเทียนไว้นาน 1 เดือน ในสภาพปกติคือ ไม่มีภาชนะจัดเก็บที่ปกปิดมิดชิด

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการดำเนินงาน

ในการทำปัญหาพิเศษ เรื่อง การศึกษาความเหมาะสมของปริมาณการใช้ไบโอดีเซลหมอบแห้งในเทียนหอมไบโอดีเซล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาปริมาณการใช้ไบโอดีเซลหมอบแห้งในเทียนหอมไบโอดีเซลที่มีผลทำให้เทียนหอมไบโอดีเซลมีคุณสมบัติที่ดี ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ โดยมีขั้นตอนในการศึกษา คือ การเตรียมไบโอดีเซลแห้ง โดยใช้อุณหภูมิในการอบ 70 องศาเซลเซียส ใช้เวลา 6 ชั่วโมง , ในการทำเทียนหอมไบโอดีเซล ได้ทำการกำหนดระดับของปริมาณการใช้ไบโอดีเซลหมอบแห้งเป็น 4 ระดับ ดังนี้คือ 1 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม , 2 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม , 2 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม และ 4 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม , การประเมินความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้ ทำการสร้างแบบประเมินและผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ และทำการกำหนดหมายเลขรหัสให้กับตัวอย่างเทียนที่จะทำการประเมินและทำการประเมินโดยผู้ทดลองใช้ซึ่งได้จากการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในการประเมินแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงแรกเป็นการประเมินคุณสมบัติทั่วไป ซึ่งได้แก่ สีของเทียน , ผิวสัมผัส และ กลิ่นของไบโอดีเซลที่ได้จากเทียน ช่วงที่ 2 เป็นการประเมินเรื่องของการจุดติดไฟ , การเกิดควัน และกลิ่นของไบโอดีเซลที่ได้จากเทียนหลังการจุดติดไฟ ในการวิเคราะห์ผลการประเมินใช้การหาผลรวม , ค่าเฉลี่ย และ ค่าร้อยละ

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ทดลองใช้เทียนหอมไบโอดีเซลโดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คือ 26 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 อายุอยู่ในช่วง 20 – 30 ปี มากที่สุด คือ 38 คน คิดเป็นร้อยละ 74.00 อายุเฉลี่ย 27 ปี อายุต่ำสุดอยู่ที่ 20 ปี อายุสูงสุดอยู่ที่ 45 ปี โดยส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา คือ 24 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 และโดยส่วนมากยังไม่เคยใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของน้ำมันหอมระเหย คือ 46 คน คิดเป็นร้อยละ 92.00 ผลการวิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้ พบว่า การใช้ไบโอดีเซลหมอบแห้งในปริมาณ 2 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม ให้คุณสมบัติในด้านของสีดีที่สุด ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.24) คิดเป็นร้อยละ 37.34 ในด้านของผิวสัมผัสของเทียน ปริมาณการใช้ที่ให้คุณสมบัติที่ดีที่สุดคือ 2 กรัม ต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พาราฟิน 500 กรัม ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจในระดับมาก (ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.30) คิดเป็นร้อยละ 38.33 กลิ่นก่อนการจุดติดไฟ ปริมาณการใช้ที่ทำให้คุณสมบัติที่ดีที่สุด คือ 4 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.18) คิดเป็นร้อยละ 36.34 ปริมาณการใช้ที่ทำให้เทียนมีคุณสมบัติการจุดติดง่ายดีที่ดีที่สุดคือ 1 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม และ 3 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.60) คิดเป็นร้อยละ 26.67 ปริมาณการใช้ที่ทำให้เทียนหอมไบเตยมีคุณสมบัติที่ดีมีวันน้อย คือ 1 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.58) คิดเป็นร้อยละ 26.67 หลังการจุดติดไฟปริมาณการใช้ไบเตยหอมอบแห้งที่ทำให้คุณสมบัติด้านกลิ่นดีที่สุดคือ 4 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง (ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.16) คิดเป็นร้อยละ 36.00 และโดยส่วนใหญ่ผู้ทดลองใช้เทียนหอมไบเตยมีความพึงพอใจต่อเทียนหอมไบเตยที่ใช้ไบเตยหอมอบแห้งในปริมาณ 2 กรัม ต่อ พาราฟิน 500 กรัม มากที่สุด เมื่อดูจากค่าผลรวม ค่าร้อยละ และค่าคะแนนเฉลี่ย (ค่าผลรวม 88 คะแนน , ร้อยละ 29.34 และค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.76) โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 การพัฒนาการทำเทียนหอมไบเตยให้มีคุณภาพที่ดีควรมีการศึกษารายละเอียดต่างๆ เป็นอย่างดี ทั้งในเรื่องของไบเตย , คุณสมบัติของสารต่างๆ ที่ใช้เป็นส่วนผสมในการทำเทียนหอม , วิธีการทำเทียนหอม , คุณสมบัติของเทียนหอมที่ดี , การนำเทียนหอมไปใช้ประโยชน์ , การเก็บรักษาเทียนหอม เป็นต้น

5.2.2 สำหรับการศึกษานี้เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องควรทำการศึกษาค้นคว้าความเหมาะสมของการใช้ในระดับต่างๆ ที่หลากหลายมากขึ้นเพื่อให้เกิดข้อเปรียบเทียบมากขึ้น และจะทำให้ได้เทียนหอมไบเตยที่มีคุณภาพที่ดีขึ้น

5.2.3 ก่อนการนำผลการศึกษาไปใช้ ควรมีการพัฒนาในด้านของรูปแบบของเทียนหอมก่อน โดยมีการทำเทียนหอมในรูปแบบต่างๆ ที่สวยงามมากขึ้น จะทำให้มีความน่าสนใจมากขึ้น

บรรณานุกรม

- จันทร์ วรากุลเทพ และคณะ. 2547. งานประดิษฐ์เทียนเจลเพื่อสร้างบรรยากาศอันแสนโรแมนติก เล่มที่ 2. นนทบุรี : ซี.อาร์.เอส. ยูนิเวอร์แซล (1986). 45 น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2532. ปทานุกรมการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: พระนคร. 134 น.
- ประวิทย์ สรณีนาก. 2546. "พืชสมุนไพร". เดยหอม. แหล่งที่มา: <http://web.ku.ac.th/agi/pandanus/>. 23 กันยายน 2547.
- พิมพ์พร ลีลาพรพิสิฐ. 2547. "สุคนธบำบัดและสปา". กลิ่นบำบัด. แหล่งที่มา : http://engineer.spu.ac.th/counsel/story/therapy_story/newstory.php?status=1&story=047, 8 ตุลาคม 2547.
- ภูมิพิชญ์ สุชาวรรณ และ ปรีชา กาบแก้ว. 2542. พืชสวนสมุนไพรเป็นยา เล่ม 7. กรุงเทพฯ : อัครธานีพัฒนา. 365 น.
- รุจ ชุ่มเกษร. 2545. การทำเทียนแพนซี. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์. 40 น.
- วันทนี สว่างอารมณ์. 2542. เอกสารคำสอน"รายวิชาเครื่องเทศและสมุนไพร". ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา. กรุงเทพฯ: 341 น.
- วันเพ็ญ พงษ์เก่า. ม.ป.ป. เทียนหอมแพนซี ออาชีพแก่น. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: แม่บ้าน. 75 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้เทียนหอมใบเตย

แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ทดลองใช้เทียนหอมใบเตย

แบบประเมินนี้ใช้เพื่อการเก็บข้อมูลผลการทดลองใช้ผลิตภัณฑ์เทียนหอมใบเตยของผู้ทดลองใช้ (Tester) ซึ่งเป็นการศึกษาในวิชาปัญหาพิเศษ เรื่อง การศึกษาความเหมาะสมของปริมาณการใช้ใบเตยหอมอบแห้งในเทียนหอมใบเตย ทั้งนี้เพื่อให้สมบูรณ์ตามขั้นตอนของการดำเนินการศึกษา และการนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทดลองใช้ผลิตภัณฑ์

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ.....ปี
3. อาชีพ.....
4. ท่านเคยใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของน้ำมันหอมระเหยหรือไม่
 ไม่เคย เคย (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ตารางประเมินความพึงพอใจ

* หมายเหตุ โปรดระบุหมายเลขของผลิตภัณฑ์ โดยเรียงลำดับตามความพึงพอใจ

หัวข้อการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ			ไม่พอใจ
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1. คุณสมบัติทั่วไป				
1.1 สีของเทียน (ความสดใส , ความเป็นธรรมชาติ)				
1.2 ผิวสัมผัสของเทียน (เรียบไม่มีความสากเนื่องจากชิ้นส่วนของใบเตย)				
1.3 กลิ่นของใบเตยที่ได้จากเทียนหอม				
2. คุณสมบัติหลังการจุดติดไฟ				
2.1 การจุดติดไฟได้ง่าย				
2.2 ปริมาณการเกิดควันน้อย				
2.3 กลิ่นของใบเตยที่ได้จากเทียนหอม				
3. สรุป				

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบประเมินฉบับนี้

นายพิทักษ์ อินทร์สิงห์

นักศึกษาศาสาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร - การผลิตพืช

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สูตรการหาค่าคะแนนเฉลี่ย

สูตร
$$\mu = \frac{\sum fx}{N}$$

กำหนดให้ μ = ค่าคะแนนเฉลี่ย

Σ = ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

f = ความถี่

X = คะแนนที่กำหนด 5, 4, 3, 2, 1

N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

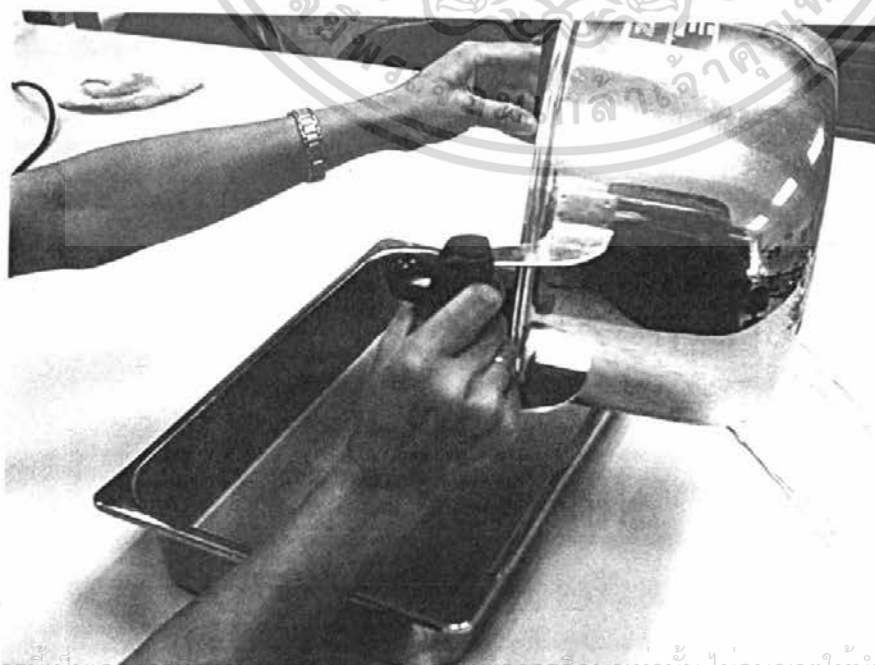
การนำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการทำเทียนหอมโบเดย

การทำเทียนหอมโบเดยแบบม้วนลายริ้ว

1. ละลายส่วนผสมทั้งหมดในหม้อ

2. เทน้ำเทียนลงในถาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของโรงเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เมื่อเทียบแข็งตัวแล้วยังนิ่มอยู่ ใช้มีดกรีดเป็นเส้นทแยงมุม จะได้เทียน 2 แผ่น รูปสามเหลี่ยมมุมฉาก

4. ลอกออกจากถาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. วางไส้เทียน

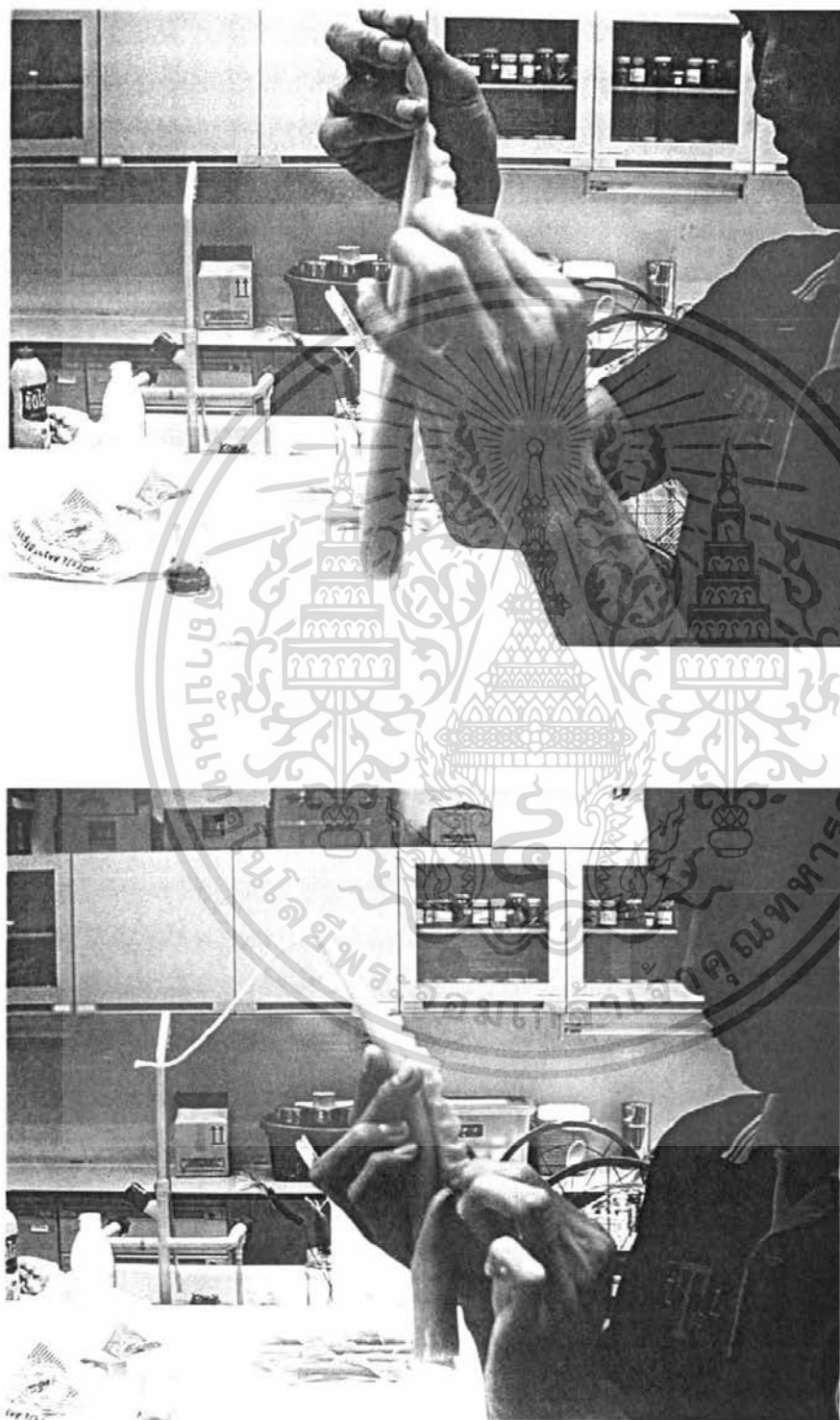

6. ม้วนแผ่นเทียนหุ้มไส้เทียน

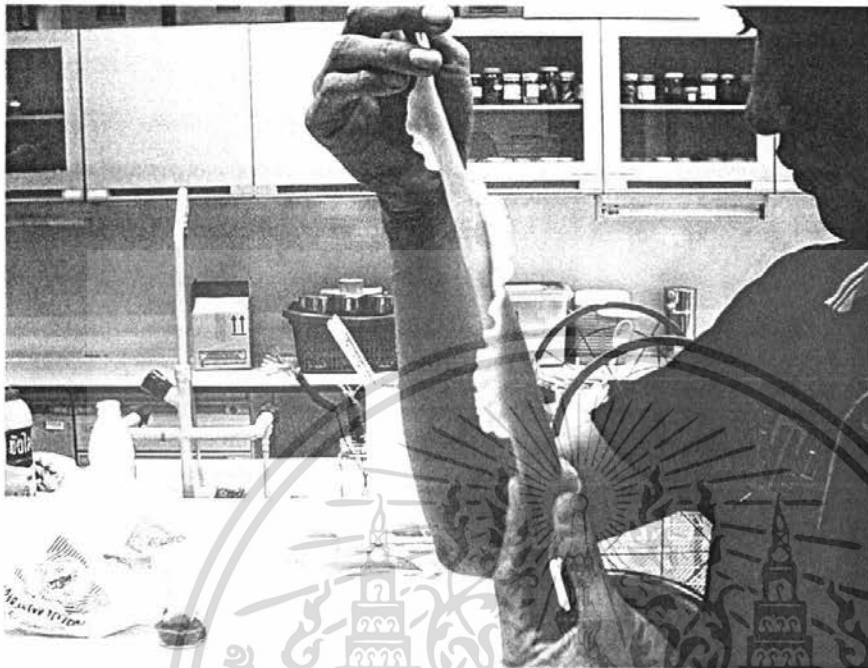

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

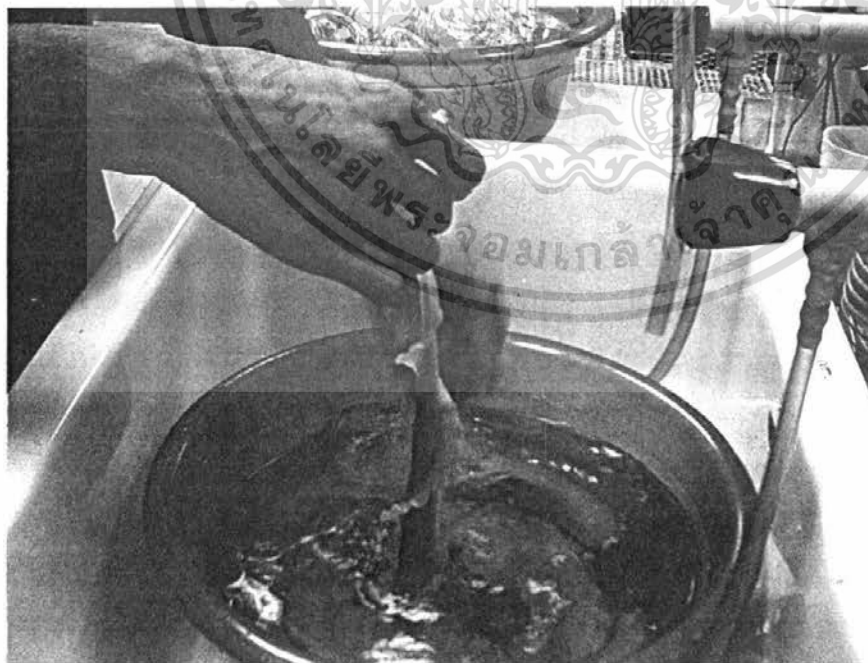
7. บีบปลายเทียนให้เป็นริ้ว

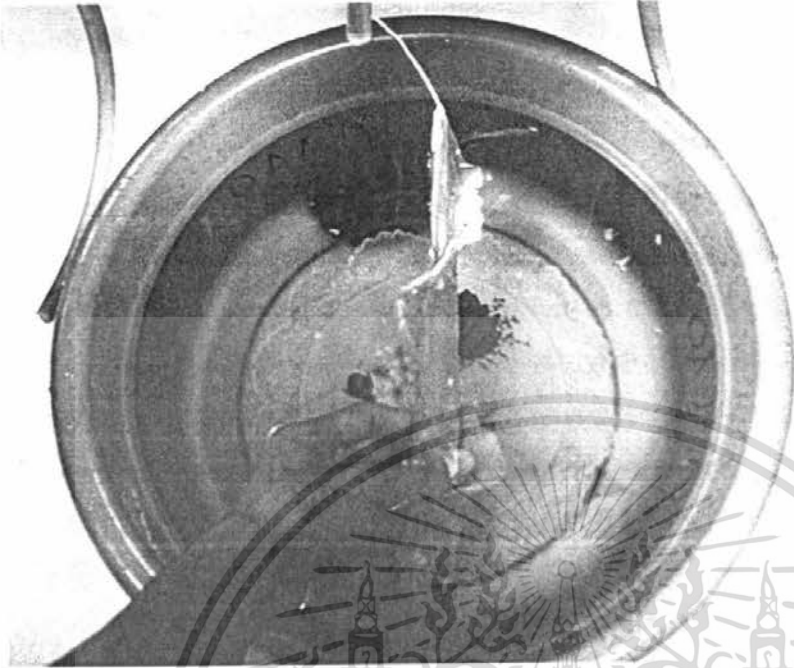
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

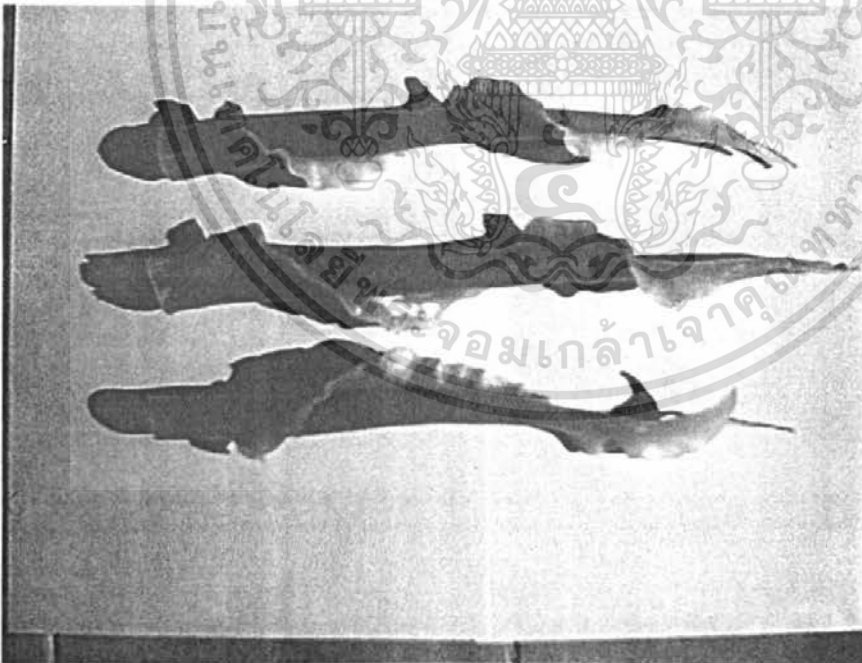
8. ดัดเทียบให้ตรงและนำไปแช่น้ำเพื่อให้เย็นตัวเร็วขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. เทียนที่สำเร็จแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้